

μάγουλο

μάγουλο, το, ουσ. [<μσν. μάγουλον <λατιν. magulum], το μάγουλο·

- *θρέφει μάγουλα*, δεν κάνει τίποτα, τεμπελιάζει: «όλοι στην οικογένειά του δουλεύουν σκληρά, κι αυτός θρέφει μάγουλα»·

- *κάνω μάγουλα*, παχαίνω: «τον τελευταίο καιρό είμαι όλο φαί και ύπνο, γι' αυτό έχω αρχίσει να κάνω μάγουλα»·

- *ο ύπνος θρέφει μάγουλα και ξεβρακώνει κώλους* ή *ο ύπνος θρέφει μάγουλα και ξεγυμνώνει κώλους*, βλ. λ. κώλους·

- *πρόσεχε μη σκίσεις κανένα (κάνα) μάγουλο*, ειρωνική παρατήρηση σε άτομο που γεμίζει βιαστικά το στόμα του με φαγητό για να φάει όσο περισσότερο προλάβει·

- *τον έπιασα μάγουλο* ή *του 'πιασα το μάγουλο*, τον ξεγέλασα, τον εξαπάτησα: «επιδίωκε να με ξεγελάσει, αλλά στο τέλος τον έπιασα μάγουλο»·

- *του κατεβάζω το μάγουλο*, (στη γλώσσα της αργκό) βλ. συνηθέστ. *του κατεβάζω τη μάπα*, λ. [μάπα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας